

ÁRPÁS KÁROLY

Kilovaglás az őszi erdőből

*Látod, az ősz ilyen! Futsz tőle tova
és utolér. A patkókról hulló portól
őszé lesz a rét: viszed magaddal,
nem vesztheted, nem hagyhatod el soha.*

*erdőről ügetsz erdőre
ágon ökörnyál-lángot gyűjtsz
dérházas síkot hagysz hátra
ikrásodó vizet ha érsz*

*Az ősz neked gyűjt, ha nem is kéred,
garmadád teszi semmivé: úgy ad.
Téged rabol, ha nem is tőled — s mit
tőled visz, vissza nem adja tavasz!*

*aranyát lopja a napnak
zöldjét lopja levélnek
melegét lopja a rögnek
tükrét veszi vizeknek*

*Olaszod — zarándok — szemei levelek
a vadgesztenyepár homályló drágakő
ág rózse reccsen roppan a dió makk
ím kiszakadt nyár gyökered tőből*

CSEH KÁROLY

Fény-tisztás

*Arnyék az erdő — visszhang a déli harangszó
március fény-tisztásán hova teveled szöktem
mohás fatörzsnek dönteni hátad az ölelésben
ide szöktem erre a fény-tisztásra nyakadhoz
melled bolydult halmára innen zizzen a szám
ide szöktél erre a fény-tisztásra velem ide
hol vállamba gyökerezve reszket tiz ujjad:
súgja az asszonyi félszet mert a hiány fel-
zokog később akár vállgödörben a puska tusa*